

Folketinget. (Ordføreren [Neergaard]: Den kan ikke eksistere før!) Nej, naturligvis. Der er et gammelt Ordsprog, vil jeg sige til den ærede Ordfører, der siger, at den, der gerne vil hoppe, er let at lokke; det lod til, at De Herrer vilde gerne hoppe, og derfor vare de nemme at lokke med. Men nu komme vi til den anden Side af Sagen, nemlig, hvad det militære angaar. Der var den ærede Ordfører ikke rigtig nøjagtig, naar han vilde fortælle Tinget, at den sidste Gang vi fik en Dof, var i Slutningen af Halvtredserne. Det var i 1862—63. (Marineminiſteren [Ravn] nikker). — (Ordføreren [Neergaard]: Nej!) — Ja, kan den ærede Ordfører nu se, at den ærede Miniſter giver mig Ret og ham Urret. I 1862—63 fik vi en ny Dof, saadan har jeg fundet det ud, og den ærede Miniſter siger jo Ja. Men det har nu endelig ingen væsentlig Betydning, men jeg vil kun oplyse den ærede Ordfører derom, jeg har ikke kunnet set rettere af de Rigsdagstidender, jeg har set, og jeg føler mig nu ogsaa sikker ved den ærede Marineministers Tilslutning. I 1870—71 fik vi en ny Ophalingsbedding foruden den Dof, vi havde, og med det have vi saa klaret os. Nu kommer den ærede Ordfører og fortæller os, at nu er Forholdet saaledes at nu kunne vi paa ingen mulig Maade klare os længere, for der er forelagt et Lovforslag i sin Tid om en Dof, og det Lovforslag løb jo paa, at den ny Dof vilde koste 3,160,000 Kr., og var det nu virkelig ikke en udmærket Forretning, bevares, tænk Dem blot: vi spare 3 Mill. Kr., vi saa den blot for 160,000 Kr. Er der noget Memesse, i Særdeleshed nogen Syde, der ikke synes, at det var en hyperlig Forretning? Men Sagen er, at saaledes hænger det jo slet ikke sammen. Men jeg gaar videre i disse Betragtninger angaaende det militære, og jeg skal da minde det ærede Medlem om nogle gylbne Ord, han udtalte i Fjor. Jeg kan personlig meget godt lide den ærede Ordfører, men i Særdeleshed kan jeg godt lide ham, naar han siger saadanne gylbne Ord som dem, han sagde i Fjor angaaende Militærbevillingerne. Disse gylbne Ord ere netop en udmærket Baggrund for hans nuværende Udtalelser, for jeg vil sige, at jeg glemmer aldrig saalænge jeg har den Gæde at sidde i Tinget sammen med det ærede Medlem, disse udmærkede gylbne Ord, han da udtalte. Det var, da vi havde Militærbevillingerne til 2den Behandling her i Folketinget i Fjor. Det ærede Medlem, som jo da ogsaa var Ordfører for disse Budgetter, fremkom med nogle Betragtninger som Indledning over for disse militære Ministerier,

og dem vil jeg netop minde om, for det forekommer mig, at saa hviler Sagen paa den rette Baggrund. Han begyndte sin Tale med at sige — med den ærede Formands Tilbedelse maa jeg vel nok læse nogle Linjer op af det — at dette Afſnit om Militærvæsenet maatte vi tage anderledes paa, end vi have taget paa det tidligere, og fortsætter saa: „Jeg skal ikke opholde mig meget længe derved og kun illustrere det ved et Par Tal for derved at give den rette Baggrund for Behandlingen af dette Budget“. Og saa ophjser han, at Krigsministeriets ordinære Budget bevilgede Folketinget ved 3dje Behandling i Fjor med 9,810,000 Kr., og der toges provisorisk 10,699,000 Kr. eller 888,000 Kr. mere end bevilget; paa § 26 bevilgede Folketinget ved 3dje Behandling 445,000 Kr., der toges provisorisk 3,845,000 Kr., og altsaa, siger den ærede Ordfører, toges der paa Krigsministeriet alene 3,400,000 Kr. mere end bevilget. „Disse Tal tale for sig selv, og de afgive tillige en ganske fyldestgørende Grund for, at man i dette Ting tager paa Krigsministeriets Budget maaste paa en noget anden Maade end paa de andre Budgetter. Det er dette Ting's Fleritals Mening at ville bevilge ogsaa paa Krigsministeriets Budget, hvad der er uomgængelig nødvendigt, hvad der følger af de gældende Love, hvad der maatte antages nødvendigt for at holde den lovlige militære Styrke paa Venene og forsyne den med det strengt nødvendige.“ Det er altsaa det Grundlag, hvorpaa den ærede Ordfører staar. Han vil over for de militære Bevillinger minde os om, hvilke Provisorier der drives, og han vil ikke være med til at bevilge andet end, hvad Lovene strengt byder, det strengt nødvendige for at opretholde det, vi have. Og da han er særdig med den ærede Krigsminiſter, gaar han over til den ærede Marineminister. Det er kun et Par Linier, saa det passer absolut der paa samme Maade. Her begynder han Forhandlingerne med at sige: „Med Hensyn til Marineministeriets Budget skal jeg i det væsentlige henholde mig til de samme almindelige Bemærkninger, jeg gjorde med Hensyn til Krigsministeriets. Ogsaa paa dette Budget finde vi en ikke ringe Mængde provisoriske Overskridelser af Folketingets Bevillinger, som jo selvfølgelig med Hensyn til disse Poster med Hensyn til Forsøgelsen af Ministeriets Budget i det hele have spillet en Rolle for Udvalgets Overvejelser“. Det er altsaa, siger jeg, det Grundlag, hvorpaa den ærede Ordfører vil behandle militære Sager. Vil han nu ikke forklare os, i Henhold til hvilken Lov vi skulle